

ønskede foretagne i Lovforslaget. Den private Forslagsstiller, som i Aar har bragt Sagen frem paa ny oppe i Landstinget, har ved Forslagets Udarbejdelse taget Hensyn til disse ønskede Ændringer. Jeg har kunnet tiltræde disse paa et enkelt Punkt nær, idet jeg ønskede „Modpart“ rettet til „den eller de andre Parter“, en Ændring, som derefter er bleven foretaget i det andet høje Ting, saaledes at Lovforslaget nu foreligger i en saadan Skikkelse, at jeg fuldt ud kan tiltræde det og anbefale det til Vedtagelse.

Krabbe: Jeg kan bekræfte, at der i Forslaget, som det nu foreligger for os, er taget fyldigt Hensyn til de Ændringer, som af Folketingets Udvalg bleve ønskede. Da det nu foreligger saaledes, at det baade af det andet Ting og af den højtærede Minister saavel som af et tidligere Udvalg af dette Ting erkendes for at være et nyttigt lille Led i vor Retsadministration, tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget, og jeg tror, at det efter den Bearbejdelse, det har faaet, ikke bliver nødvendigt, at der ned sættes noget Udvalg.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Anvendelse af Legemsstraf i visse Tilfælde og om en Udvidelse af Nødværgeretten.

Forhandlingen genoptoges.

Berntsen: Vi kunne jo sikkert alle være enige i at beklage, at der i vort lille Samfund kan finde saadanne Udslag af Raahed Sted, at Regeringen har fundet sig foranlediget til at fremsætte et Forslag af den Art som det her foreliggende. Men naar et Samfundsonde som Bølleuæsenet i den Grad truer med at tage Overhaand, som den Statistik udviser, der findes i Motiverne til Lovforslaget, saa forekommer det mig at være ikke blot Ministeriets, men ogsaa Lovgivningsmagtens Pligt at skride ind og træffe Foranstaltninger, som

viser sig effektive i Retning af at hindre det Onde, som nu i saa høj Grad truer med at tage Overhaand.

Jeg fulgte i Gaar med Interesse den Forhandling, som her blev ført om det foreliggende Lovforslag, og det kan jo ikke nægtes, at Meningerne om Betimeligheden af de foreslaaede Straffe ere stærkt delte. Vi hørte ikke mindre end 4 Jurister, som i Gaar toge Ordet angaaende den foreliggende Sag, og selv mellem Juristerne er der jo ikke saa lidt forskellig Opfattelse af det foreliggende Spørgsmaal.

Det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), som indledede denne Forhandling, forekom mig at stille sig saaledes over for det her foreliggende Lovforslag, at det for ham nærmest har akademisk Interesse. I Virkeligheden var jo den ærede første Taler en Modstander af Forslaget, saaledes som det her foreligger, og naar det ærede Medlem desuagtet sluttede med at rette en Tak til den højtærede Justitsminister, fordi han har fremsat dette Lovforslag, maatte jeg uvilkaarlig mindes det gamle Ordsprog, som siger: Smedens Kat døde af Tak. Jeg vil imidlertid haabe, at Justitsministeren er mere sejlivet, end Smedens Kat viste sig at være. — Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) var jo delvis en Tilhænger af det foreliggende Lovforslag. Han var en bestemt Modstander af Pryglestraf, men paa den anden Side var han en varm Ven af Nødværgeretten; den ønskede han skærpet, den ønskede han indført paa den mest effektive Maade. Jeg tror endog saa, at det ærede Medlem gik saa vidt, at han ønskede Tilladelse til, at den overfaldne maatte have Ret til at skyde Bøllen ned. Men det forekommer mig højst mærkeligt, at det ærede Medlem, naar han selv vil have Lov til at slaa, at prygle den Bølle, som overfalder ham, dog ikke vil give Samfundet den samme Ret paa de svages Vegne, der ikke have saa kraftig en Haand at føre, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds tror sig i Besiddelse af.

Det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre) var jo inde paa den samme Tankegang. Han meddelte os, at han havde været paa Herregaarde, hvor Bølleuæsenet trivedes ret — jeg vil ikke sige lystigt, men sørgeligt —; han har set, hvorledes de der uddelte Prygl, og han var selv truet med Prygl, men han var ogsaa Karl for sin Hat til at kunne slaa fra sig. Men det forekommer mig, at det er en fattig og daarlig Trøst for de svage i